

Κυριακή του Τυφλού (Αρχιεπίσκοπος Βουλγαρίας Θεοφύλακτος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Μαΐου 19, 2017

έρμηνεία εις τὸ κατὰ Ἰωαν. Εὐαγγέλιον Κεφ. θ´

Καὶ προχωρώντας εἶδε κάποιον τυφλὸ ἐκ γενετῆς· τὸν ρώτησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ καὶ τοῦ εἶπαν· «Δάσκαλε, ποιὸς ἀμάρτησε αὐτὸς ἢ οἱ γονεῖς του γιὰ νὰ γεννηθῆ τυφλός;» Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ ἱερὸ ὁ Κύριος μηχανεύεται τρόπο νὰ διασκεδάσῃ τὸν θυμὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ βαδίζει γιὰ νὰ θεραπεύσῃ τὸν τυφλό. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θέλει νὰ μαλακώσῃ τὴν σκληρότητα καὶ τὴν ἀπειθείά τους, ἄν καὶ δὲν ἐδόχοντα αὐτοὶ καμμιὰ ἐπίδραση. Συνάμα τοὺς ἔδειχνε ὅτι δὲν εἶπε μάταια καὶ κομπαστικά «Πρὶν γίνῃ ὁ Ἀβραάμ, ἐγὼ ὑπῆρχα».

Νὰ ποὺ κάνει ἓνα θαῦμα ποὺ δὲν τὸ ἔκανε κανένας πρωτύτερα. Μπορεῖ ν' ἀνοιξε κάποιος τὰ μάτια ἐνὸς τυφλοῦ· ὄχι ὅμως τυφλοῦ γεννημένου. Εἶναι φανερὸ λοιπὸν ὅτι σὰν Θεὸς ποὺ ὑπῆρχε καὶ πρὶν ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ κάνει αὐτὸ τὸ θαῦμα, ποὺ δὲν εἶχε γίνῃ ὡς τότε. Ἐπίτηδες **πῆγε καὶ στὸν τυφλό· δὲν πῆγε ὁ τυφλὸς σ' ἐκεῖνον**. Ἔτσι λοιπὸν κι οἱ μαθητὲς ὅταν τὸν εἶδαν ποὺ παρατήρησε προσεκτικὰ τὸν τυφλό, τὸν ρώτησαν· «ποιὸς ἀμάρτησε αὐτὸς ἢ οἱ γονεῖς του, γιὰ νὰ γεννηθῆ τυφλός;» **Φαίνεται ὅμως ἡ ἐρώτηση ἄστοχη. Πῶς θὰ μπορούσε ν' ἀμαρτήσῃ αὐτὸς πρὶν γεννηθῆ;** Γιατὶ βέβαια οἱ ἀπόστολοι δὲν παραδέχτηκαν τὶς ἐλληνικὲς φλυαρίες, ὅτι ἡ ψυχὴ πρὶν μπῆ στὸ σῶμα ζῆ σ' ἄλλο κόσμῳ, ὅπου ἀμαρτάνει κι ἔπειτα ἢ εἴσοδος τῆς στὸ σῶμα εἶναι σὰν τιμωρία γι' αὐτό. Γιατὶ σὰν ψαράδες ποὺ ἦσαν οὔτε ποὺ θὰ εἶχαν ἀκούσει κάτι τέτοιο· αὐτὰ εἶναι τῶν φιλοσόφων σοφίες. Οἱ ἀπόστολοι ἄκουσαν τὸ Χριστὸ νὰ λέῃ πρὸς τὸν παράλυτο «Ἐγίνες καλά, μὴ ξαναμαρτήσεις πιά, μὴ πάθῃς τίποτα χειρότερο». Ἀφοῦ εἶδαν τὸν τυφλὸ ἀποροῦν καὶ κάτι τέτοια σὰ νὰ συλλογίστηκαν. **Καλὰ ἐκεῖνος ἔγινε παράλυτος ἀπὸ ἀμαρτήματα; Δὲν ὑπάρχει ἀντίρρηση γι' αὐτό. Ἀπὸ ἀμαρτήματα δικὰ του; Δὲν μπορεῖς νὰ τὸ πῆς ἀφοῦ εἶναι τυφλὸς ἐκ γενετῆς. Ἀπὸ ἀμαρτήματα γονέων; οὔτε αὐτὸ λέγεται γιὰτὶ δὲν τιμωρεῖται γιὰ τὸν πατέρα**. Δὲν διατυπώνουν λοιπὸν αὐτὲς τὶς σκέψεις σὰν ἐρωτήσεις ἀλλὰ ἐκφράζουν τὴν ἀπορία τους. Κι ὁ Κύριος ἀπαντώντας στὴν ἀπορία τοὺς λέει· Οὔτε αὐτὸς ἀμάρτησε (πῶς θὰ γίνονταν αὐτὸ πρὶν γεννηθῆ;) οὔτε οἱ γονεῖς του. Δὲν τὸ εἶπε ἐπειδὴ τοὺς ἀπαλλάσσει ἀπὸ ἀμαρτήματα. Γιατὶ δὲν εἶπε μόνο ὅτι «δὲν ἀμάρτησαν οἱ γονεῖς» ἀλλὰ συμπλήρωσε «γιὰ νὰ γεννηθῆ τυφλός». Ἀμάρτησαν βέβαια οἱ γονεῖς του ἀλλὰ δὲν ἦταν συνέπεια τῆς ἀμαρτίας ἢ ἀναπηρία. Γιατὶ δὲν εἶναι σωστὸ οἱ ἀμαρτίες τῶν πατέρων νὰ φορτώνωνται στὰ παιδιὰ ποὺ δὲν ἀδίκησαν τίποτα. Αὐτὸ διδάσκει ὁ

Θεός με τὸ στόμα τοῦ Ἰεζεκιήλ λέγοντας ὅτι «Δὲν ἰσχύει πιά ἡ μεταφορὰ πού λέγεται: Οἱ πατέρες ἔφαγαν ἀγουρίδες καὶ μούδιασαν τὰ δόντια τῶν παιδιῶν». Καὶ με τὸ χέρι τοῦ Μωυσῆ γράφει «Δὲν θὰ πεθάνει ὁ πατέρας γιὰ χάρη τοῦ παιδιοῦ». **Πῶς ὅμως ἔχει γραφῆ «Ἀφίνει νὰ ξεσπάσουν στὰ παιδιά οἱ ἀμαρτίες τῶν γονέων ὡς τὴν Τρίτη καὶ τέταρτη γενεά;»**. Μπορεῖ κανένας νὰ πῆ πρῶτα ὅτι **μήτε καθολικὸ κῦρος ἔχει αὐτὴ ἡ ἀπόφαση, μήτε ἔχει λεχθῆ γιὰ ὅλους παρὰ μόνο γι' αὐτοὺς πού ἐλευθερώθηκαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο**. Ὑστεραλογάρισε καὶ **τὸ πνεῦμα τῆς ἀποφάσεως**. Δὲ λέγει ὅτι γι' αὐτό, πού ἀμάρτησαν οἱ γονεῖς, τιμωροῦνται τὰ παιδιά, ἀλλὰ ὅτι οἱ ἀμαρτίες τῶν πατέρων, δηλαδὴ οἱ τιμωρίες γιὰ τὶς ἀμαρτίες θὰ ξεσπάσουν καὶ στὰ παιδιά τους σὰ νὰ ἔχουν πέσει στὰ ἴδια παραπτώματα. Γιὰ νὰ μὴ νομίσουν αὐτοὶ πού ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο ὅτι δὲ θὰ ὑποστοῦν τὶς ἴδιες τιμωρίες, ἀκόμα κι ἂν λιγώτερο ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἀμαρτήσουν, τοὺς λέει ὅτι δὲ θὰ γίνῃ ἔτσι ἀλλὰ οἱ ἀμαρτίες τῶν πατέρων σας, δηλαδὴ οἱ τιμωρίες θὰ ξεσπάσουν καὶ σὲ σᾶς **ἐπειδὴ δὲν γίνατε καλύτεροι ἀλλὰ πέσατε στὰ ἴδια ἢ καὶ χειρότερα παραπτώματα**. Κι ἂν βλέπης, πολλές φορές ἀκόμα καὶ νήπια νὰ ἀρπάζωνται, γιὰ τιμωρία τάχα τῶν γονέων, νὰ ξέρης καλά, ὅτι **ἀπὸ φιλανθρωπία, ὁ Θεὸς τὰ ἀρπάζει προτοῦ ζήσουν**. **Αὐτὸ συμβαίνει γιὰ νὰ μὴ γίνουν χειρότερα ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ νὰ μὴ ζήσουν γιὰ κακὸ τῆς ψυχῆς τους καὶ πολλῶν ἄλλων**. Ἀλλὰ αὐτὰ μένουν κρυμμένα στῶν θείων βουλῶν τὴν ἄβυσσο. Ἐμεῖς ἄς προχωρήσωμε.

Ἀπάντησε ὁ Ἰησοῦς· οὔτε αὐτὸς ἀμάρτησε οὔτε οἱ γονεῖς του, γιὰ νὰ γεννηθῆ τυφλὸς ἀλλὰ **γιὰ νὰ γίνουν φανερὰ στὴν περίπτωσή του τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ**. Ἐγὼ πρέπει νὰ ἐκτελῶ τὰ ἔργα ἐκείνου πού με ἔστειλε, ὅσο εἶναι μέρα. Ἐρχεται νύχτα, ὁπότε κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἐργασθῆ. Ὅσο βρίσκομαι στὸν κόσμον, «εἶμαι τὸ κόσμον τὸ φῶς». Αὐτὸ ἀποτελεῖ **δεύτερη ἀπορία**. Θὰ ρωτοῦσε κανένας, πῶς τὸ εἶπε αὐτό; **Ἀδικήθηκε ὁ ἄνθρωπος με στέρηση τοῦ φωτός «γιὰ νὰ γίνουν φανερὰ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ»; Δὲν μπορούσε νὰ φανερωθοῦν μ' ἄλλο τρόπο; Σὲ τί ἀδικήθηκες; στερήθηκα τὸ φῶς, ἀπαντᾷ καὶ τί βλάβη προέρχεται ἀπ' τὴ στέρηση τοῦ αἰσθητοῦ φωτός; τὸ ἀντίθετο, ἔχει εὐεργετηθῆ. Γιατὶ μαζὶ με τὰ σωματικὰ μάτια φωτίστηκαν καὶ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς· ὥστε ἡ ἀναπηρία τὸν ὠφέλησε, ἀφοῦ με τὴ θεραπεία γνώρισε τὸν ἀληθινὸ Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης**. Δὲν ἀδικήθηκε λοιπὸν ὁ τυφλὸς ἀλλὰ ἔχει εὐεργετηθῆ. Ἐπειτα κάθε μελετητὴς τῶν θείων ἄς γνωρίζῃ ὅτι τὸ «ἴνα» καὶ «ὅπως» πολλές φορές στὴ Γραφὴ δὲν ἀπαντοῦν αἰτιολογικὰ ἀλλὰ ἀποτελεσματικὰ. Παράδειγμα τὸ χωρίο τοῦ Δαυίδ «ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου» (Μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δικαιωθῆς στοὺς λόγους σου). Δὲν ἀμάρτησε ὁ Δαυίδ με σκοπὸ νὰ δικαιωθῆ ὁ Θεός, ἀλλὰ αὐτὸ ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα. Μὲ τὴν ἀμαρτία τοῦ Δαυίδ πραγματοποιεῖται ἡ δικαίωση τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωσε τόσα ὅσα δὲν ἦταν ἄξιος νὰ λάβῃ κι αὐτὸς ἐπάτησε τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ καὶ κοντὰ στὴ μοιχεία διέπραξε φόνο καὶ ἔκαμε χρῆση τῆς βασιλείας του ἀθετῶντας τὸ Θεό, τί ἄλλο ἀκολουθεῖ σὰν ἀποτέλεσμα παρὰ νὰ δικαιωθῆ ὁ Θεός στὴν κρίση του καὶ τὸ διάλογο πρὸς τὸν Δαυίδ καὶ νὰ πάρῃ τὴ

νικῶσα ψῆφο καὶ νὰ καταδικασθῆ ὁ βασιλεύς; Γιατὶ ἐκείνου, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔλαβε τὴ βασιλεία, τοὺς νόμους ἀψήφησε ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἦταν βασιλεύς. Γιατὶ ἂν ἦταν ἰδιώτης δὲ θὰ μπορούσε τόσο εὐκόλα νὰ διαπράξη δύο τέτοια μεγάλα κακουργήματα. Καταλαβαίνεις ὅτι τὸ «ὅπως ἂν δικαιωθῆς» δὲν ἔχει σημασία αἰτιολογική (τελικοῦ αἰτίου) ἀλλὰ ἀποτελεσματική. Ἄπειρα παρόμοια συνατοῦμε καὶ στὸν ἀπόστολο Παῦλο, ὅπως τὸ χωρίο τῆς ἐπιστολῆς πρὸς Ρωμαίους. «*Γιατὶ ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀποδεδειγμένη στοὺς Ἕλληνες ὥστε νὰ εἶναι ἀναπολόγητος*». **Δὲν ἔδωσε βέβαια ὁ Θεὸς στοὺς Ἕλληνες τὴ γνώση μὲ τὸ σκοπὸ νὰ εἶναι ἀναπολόγητοι στὰ σφάλματά τους. Τοὺς τὴν ἔδωσε γιὰ νὰ μὴ σφάλουν· κι ἔπειτα ἀφοῦ ἔσφαλαν, ἡ γνώση εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἀδυναμία τῆς ἀπολογίας**. Καὶ τὸ ἄλλο χωρίο. «*Ἡ εἰσαγωγή τοῦ νόμου ἔγινε γιὰ νὰ περισσέψη ἡ καταδίκη*». Δὲν ἔγινε βέβαια γι' αὐτὸ ἀλλὰ μᾶλλον **γιὰ νὰ σταματήσῃ ἡ ἁμαρτία**. Κι ἐπειδὴ δὲ θέλησαν ἐκεῖνοι πὺ δέχτηκαν τὸ νόμον νὰ τὴ σταματήσουν, ὁ νόμος ἔγινε αἰτία νὰ περισσέψη ἡ ἁμαρτία. Γιατὶ περισσότεροι καὶ βαθύτερη γι' αὐτοὺς λογαριάστηκε ἡ ἁμαρτία, ἐπειδὴ ἀμάρταναν μὴ μὴ εἶχαν τὸ νόμο. Ἔτσι κι ἐδῶ ἡ φράση «*ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ*» **δὲν ἔχει νόημα αἰτιολογικὸ ἀλλὰ ἀποτελεσματικὸ. Σὰν ἀποτέλεσμα τῆς θεραπείας τοῦ τυφλοῦ προέκυψε ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ**. Ἔτσι κι ὁ οἰκοδόμος πολλὰς φορὰς ἄλλα μέρη τῆς οἰκοδομῆς τὰ τελειώνει κι ἄλλα τ' ἀφήνει ἀτελειοποίητα. Κι ἔτσι, ἂν κάποτε δυσπιστήσῃ κάποιος ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς πὺ δημιούργησε τὸ τέλειο, κατασκευάζοντας κι ἐκεῖνο τὸ ἀτελείωτο, μπορεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι αὐτὸς εἶναι καὶ τοῦ τελειωμένου τεχνίτης. Ὅμοια καὶ ὁ Θεὸς μας Ἰησοῦς θεραπεύοντας τὰ ἀνάπηρα μέλη μας καὶ ἀποκαθιστώντας τὴν ὑγεία τους ἀποδεικνύει ὅτι **εἶναι ὁ δημιουργὸς καὶ τῶν ἄλλων μελῶν μας**. **Κι ὅταν εἶπε «γιὰ νὰ φανερωθῆ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ» μίλησε γιὰ τὸν ἑαυτό του κι ὄχι γιὰ τὸν Πατέρα. Γιατὶ ἡ δόξα ἐκείνου ἦταν φανερὴ, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ φανερωθῆ κι ἡ δική του** κι ἀκόμη ὅτι αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος πὺ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ εἶχε πλάσει τὸν ἄνθρωπο. Κι ὅπωςδῆποτε δὲν εἶναι μικρὴ δόξα νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι αὐτὸς πὺ παρουσιάστηκε σὰν ἄνθρωπος τώρα, ἔχει δημιουργήσῃ τὸν ἄνθρωπο, Θεὸς στὴν ἀρχή. Ὅτι αὐτὸ τὸ λέει γιὰ τὸν ἑαυτό του ἄσκουσε τὰ παρακάτω. Προσθέτει «*Ἐγὼ πρέπει νὰ πραγματοποιῶ τὰ ἔργα ἐκείνου πὺ μ' ἔστειλε*». Ἐγὼ πρέπει νὰ φανερώσω, λέει, τὸν ἑαυτό μου καὶ νὰ κάνω ἔργα, πὺ ν' ἀποδείξουν ὅτι κάνω τὰ ἴδια μὲ τὸν Πατέρα. Πρόσεξε ὅτι δὲν εἶπε τέτοια ἔργα πὺ κάνει ὁ Πατέρας πρέπει νὰ πραγματοποιῶ κι ἐγὼ. Ἀλλὰ ἐκεῖνα πὺ κάνει ὁ Πατέρας. Πρέπει, λέγει, νὰ πραγματοποιῶ ἐκεῖνα τὰ ἴδια ἔργα πὺ κάνει ἐκεῖνος πὺ μ' ἔστειλε κι αὐτὰ πρέπει καὶ νὰ ἐκτελῶ «ὅσο εἶναι ἡμέρα» δηλαδὴ ὅσο διαρκεῖ αὐτὴ ἡ ζωὴ καὶ μποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ πιστεύουν σὲ μένα. Γιατὶ ἔρχεται νύχτα, ὅποτε κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἐργασθῆ, δηλαδὴ νὰ πιστέψῃ. **Ἔργο ὀνομάζει τὴν πίστη. Στὴ μέλλουσα ζωὴ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ πιστέψῃ. Ἡ μέρα εἶναι ἡ παρούσα ζωὴ; γιὰτὶ μπορούμε νὰ ἐργασθοῦμε ὅπως ὅταν εἶναι ἡμέρα** (Ὁ Παῦλος ὅμως τὴ ζωὴ αὐτὴ τὴν ἀποκαλεῖ νύχτα γιὰτὶ ἐδῶ ἀγνοοῦνται ποιοὶ πράττουν τὴν ἀρετὴ καὶ ποιοὶ τὴν κακία. Κι ἀκόμα γιὰτὶ συγκρίνει μ' αὐτὴ τὸ φῶς πὺ μέλλει νὰ περιλάμψῃ τοὺς δικαίους). **Νύχτα εἶναι ἡ μέλλουσα ζωὴ, γιὰτὶ ἐκεῖ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἐργασθῆ**

(Αυτήν ὁ Παῦλος τὴν ἀποκαλεῖ ἡμέρα γιὰ τὴ λαμπρότητα τῶν δικαίων καὶ τὴν παρουσίαση τῶν πράξεων τοῦ καθενός). **Στὴ μέλλουσα ζωὴ λοιπὸν δὲν ὑπάρχει πίστη ἀλλὰ θέλοντας μὴ θέλοντας θὰ ὑπακούσουν ὅλοι** «Ὅταν λοιπὸν βρίσκωμαι στὸν κόσμo, εἶμαι φῶς τοῦ κόσμου». Γιατὶ μὲ τὴ διδασκαλία καὶ τὰ θαύματα φωτίζω τὶς ψυχές. Ὡστε πρέπει καὶ τώρα νὰ φωτίσω τὶς ψυχές πολλῶν θεραπεύοντας τὸν τυφλό καὶ φωτίζοντας τὶς κόρες τῶν ματιῶν. **Ἄφοῦ εἶμαι φῶς πρέπει νὰ φωτίζω καὶ αἰσθητὰ καὶ πνευματικά.**

«Αὐτὰ ἀφοῦ εἶπε ἔφτυσε, ἔκαμε πηλὸ ἀπὸ τὸ φτύμα κι ἀλείβοντας τὸν πηλὸ στὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ τοῦ εἶπε· πήγαινε καὶ πλύσου στὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ, ποὺ θὰ πῆ ἀπεσταλμένος. Ἐφυγε, πλύθηκε κι ἤρθε βλέποντας».

Ἄφοῦ τὰ εἶπε αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς δὲν ἔμεινε στὰ λόγια ἀλλὰ ἔφερε σὰν συμπλήρωμα καὶ τὸ **ἔργο**. Ἐφτυσε κάτω, καὶ ἀφοῦ ἔκαμε πηλό, ἄλλειψε τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ. **Ἐδειξε μὲ τὸν πηλό ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος ποὺ ἔπλασε ἀπὸ πηλὸ τὸν Ἀδάμ**. Γιατὶ τὸ νὰ πῆ ὅτι «Ἐγὼ εἶμαι ποὺ ἔπλασα τὸν Ἀδάμ» φαινόταν δύσκολο στοὺς ἀκροατὰς του. Φανερωμένο μὲ τὰ ἔργα δὲ χτυποῦσε πιά. Γι' αὐτὸ δημιουργεῖ τὰ μάτια, ἀπὸ πηλὸ μὲ τὸν ἴδιο δημιουργικὸ τρόπο ποὺ δημιούργησε καὶ τὸν Ἀδάμ. Καὶ δὲν ἔπλασε μονάχα τὰ μάτια, οὔτε τ' ἄνοιξε μόνο, ἀλλὰ τοὺς χάρισε τὴν ὄραση. Αὐτὸ εἶναι **τεκμήριο ὅτι ἐμφύσησε στὸν Ἀδάμ καὶ τὴν ψυχὴ**. Γιατί, ἂν αὐτὴ δὲ λειτουργῆ, κι ἂν ἀκόμα τὸ μάτι εἶναι συγκροτημένο, ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ δῆ. Ἀλλὰ χρησιμοποίησε τὸ φτύμα γιὰ νὰ ξαναβρεθῆ τὸ φῶς. Αὐτὸ ἐπειδὴ ἦταν νὰ τὸν στείλῃ στὸ Σιλωάμ, **γιὰ νὰ μὴν καταλογιστῆ τὸ θαῦμα στὴν δύναμιν τοῦ νεροῦ ἀλλὰ νὰ μάθωμε ὅτι ἡ δύναμη ποὺ βγήκε ἀπὸ τὸ στόμα του καὶ διαμόρφωσε καὶ τοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια**. Γι' αὐτὸ ἔφτυσε κάτω κι ἔκαμε πηλό. Καὶ **πάλι γιὰ νὰ μὴ νομίσης ὅτι τὸ θαῦμα ἦταν τῆς γῆς τοῦ λέει νὰ νιφτῆ γιὰ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸν πηλό**. Μερικοὶ ἔχουν τὴ γνώμη ὅτι δὲν ἔβγαλε τὸν πηλό ἀλλὰ μεταβλήθηκε σὲ μάτια καὶ τοῦ λέει νὰ πάη στὸ Σιλωάμ γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους. Πρῶτα γιὰ νὰ δοῦμε τὴν πίστη τοῦ τυφλοῦ καὶ πὼς ἦταν **ὑπάκουος**. Δὲ σκέφτηκε ἂν ἦταν ὁ πηλὸς ὅλο κι ὅλο καὶ τὸ φτύμα ποὺ τοῦ ἔδωσε τὰ μάτια, τί τοῦ χρειαζόταν ὁ Σιλωάμ ἢ τὸ νίψιμο; Ἀλλὰ ὑπάκουσε σ' αὐτὸν ποὺ τὸν διέταξε. Κι ἔπειτα γιὰ νὰ ἀποστομώσῃ τοὺς ἀχαρίστους Ἰουδαίους. Γιατὶ εἶναι φυσικὸ ὅτι τὸν εἶδαν πολλοὶ νὰ ἀλείφῃ στὰ μάτια τὸν πηλό καὶ θὰ παρακολουθοῦσαν μὲ προσοχὴ, γιὰ νὰ μὴ μποροῦν νὰ ποῦν ὕστερα αὐτὸς εἶναι καὶ δὲν εἶναι αὐτός. Καὶ **τρίτο**, παρουσιάζεται ὅτι **δὲν ἦταν ἐχθρὸς τοῦ Νόμου καὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀφοῦ, ἔστειλε στὸ Σιλωάμ**. Καὶ γιὰ τὸ ὅτι ὁ Εὐαγγελιστὴς πρόσθεσε καὶ τὴν ἐξήγηση τοῦ Σιλωάμ; Γιὰ νὰ μάθωμε ὅτι κι ἐκεῖ ὁ Χριστὸς ἦταν ποὺ τὸν ἐθεράπευσε, καὶ ὅτι **ὁ Σιλωάμ εἶναι τύπος τοῦ Χριστοῦ**. Ὅπως ὁ Χριστὸς εἶναι πνευματικὴ πέτρα, ἔτσι κι ὁ Σιλωάμ εἶναι πνευματικὸς. Καὶ καθὼς ὁ χεῖμαρρος αὐτὸς τοῦ Σιλωάμ ἔμοιαζε μ' ἓνα φοβερὸ ρεῦμα, ἔτσι κι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου, κρυφὴ καὶ ἄγνωστη στοὺς ἀγγέλους ὅλη τὴν ἁμαρτία κατακλύζει μὲ τὴ δύναμή της.

«Οί γείτονες πού τόν ἔβλεπαν ἀπό πρῶτα ὅτι ἦταν τυφλός ἔλεγαν· δὲν εἶναι αὐτὸς πού καθισμένος ζητιάνευε; Ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι αὐτὸς εἶναι· κι ἄλλοι πὼς εἶναι κάποιος πού τοῦ μοιάζει. Κι ἐκεῖνος ἔλεγε ὅτι ἐγὼ εἶμαι. Πὼς λοιπὸν ἄνοιξαν τὰ μάτια σου; τοῦ παρατηροῦσαν. Κι αὐτὸς ἀποκρίθηκε. Κάποιος λεγόμενος Ἰησοῦς ἔκαμε πηλό, μοῦ ἔλειψε τὰ μάτια καὶ μοῦ εἶπε: Πήγαινε νίψου στὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ. Πῆγα κι ἀφοῦ νίφτηκα ξαναεῖδα». Ξαφνιασμένοι ἀπὸ τὸ παράδοξο θαῦμα οἱ γείτονες δυσπιστοῦσαν. Κι ὅμως εἶχε ἔρθει στοῦ Σιλωάμ μὲ ἀλειμμένα μὲ πηλὸ τὰ μάτια, γιὰ νὰ τὸν δοῦνε πολλοὶ καὶ νὰ μὴν ἀρνοῦνται ἔπειτα, ἐπειδὴ τάχα δὲν ἤξεραν. Ἀπιστοῦν ὅμως ἀκόμη. Καὶ δὲ σημειώνει τυχαῖα ὁ Εὐαγγελιστὴς ὅτι ἦταν ἐπαίτης, ἀλλὰ γιὰ νὰ δείξη τὴν ἀνείπωτη φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου, πὼς **συγκατέβαινε ὡς τοὺς ἀσήμαντους τῆς ζωῆς**, ὥστε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον νὰ θεραπεύη καὶ τοὺς ζητιάνους καὶ **νὰ μάθωμε καὶ μεῖς νὰ μὴν καταφρονοῦμε τοὺς ἐλαχίστους**. Κι ὁ τυφλὸς χωρὶς νὰ ντρέπεται οὔτε γιὰ τὴν πορηγούμενη ἀναπηρία του, οὔτε τὸ λαὸ νὰ φοβάται ὁμολογεῖ, ὅτι «ἐγὼ εἶμαι» διαλαλῶντας τὸν εὐεργέτη του· Ἐνας ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς. Ὀνομάζει ἄνθρωπο τὸν Κύριο, γιὰτι τίποτε ὡς τότε δὲν ἤξερε γι' αὐτόν. Αὐτὸ πού πρὶν ἀπὸ λίγο ἔμαθε, αὐτὸ ὁμολογεῖ. Καὶ **πὼς ἤξερε, ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς;** Ἀπὸ τὴ συνομιλία μὲ τοὺς μαθητάς. Ρώτησαν οἱ μαθηταὶ τὸν Κύριο γι' αὐτόν κι αὐτὸς παρέτεινε τὸ λόγο του. «Ὅτι πρέπει νὰ πραγματοποιῶ τὰ ἔργα ἐκείνου πού μ' ἔστειλε κι ὅτι εἶμαι φῶς τοῦ κόσμου». Τέτοια κανένας ἄλλος δὲν ἐδίδασκε παρὰ μονάχα ὁ Ἰησοῦς καὶ αὐτὰ τὰ ἔλεγε συχνά. Ἀπ' αὐτὰ κατάλαβε ὁ τυφλὸς ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Τὸ ὅτι ἔκανε πηλὸ καὶ τοῦ ἔλειψε τὰ μάτια τὸ κατάλαβε ἀπὸ τὸ ἄγγιμα. Τὸ ὅτι ὅμως ἔφτυσε δὲν τὸ ἤξερε ἀκόμα, γιὰτι **δὲν τὸ εἶχε δεῖ**. Αὐτὸ πού δὲν εἶχε ἀντιληφθῆ, οὔτε τὸ προσθέτει· ἔλεγε τὴν ἀλήθεια ὁ ἄνθρωπος.

«Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος; τὸν ρώτησαν. Δὲν ξέρω, τοὺς λέει. Τὸν δείχνουν στοὺς Φαρισαίους αὐτόν πού ἦταν κάποτε τυφλός. Ἦταν Σάββατο τότε πού ὁ Ἰησοῦς ἔκαμε τὸν πηλὸ καὶ τοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια. Τὸν ξαναρώτησαν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πὼς ξαναβρῆκε τὸ φῶς του. Καὶ τοὺς εἶπε· ἔβαλε πηλὸ στὰ μάτια μου, νίφτηκα καὶ βλέπω. Μερικοὶ Φαρισαῖοι ἔλεγαν ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὸ Θεὸ, γιὰτι δὲν κρατεῖ τὸ Σάββατο. Κι ἄλλοι ἔλεγαν, πὼς μπορεῖ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος νὰ κάμη τέτοια σημαντικὰ πράγματα; Χωρίστηκαν μεταξύ τους». Ἐπειδὴ ὁ Κύριος, ὅταν ἔκανε θεραπείες καὶ θαύματα, συνήθιζε νὰ διαφεύγη ἀπὸ τὸ πλῆθος, γιὰτι **δὲν ἤθελε νὰ κομπάζη**, ὅταν ρώτησαν τὸν τυφλὸ «πού εἶναι ἐκεῖνος;» ἀπάντησε δὲν ξέρω. Κι εἶπε τότε τὴν ἀλήθεια. Τὸν ὀδηγοῦν στοὺς Φαρισαίους, γιὰ νὰ τοῦ γίνουν περισσότερες καὶ δυσκολώτερες ἐρωτήσεις. Ὁ Εὐαγγελιστὴς σημειώνει, «ἦταν Σάββατο», γιὰ νὰ φανερώσῃ τὴν πονηρία τους, ὅτι ἔβρισκαν προφάσεις γιὰ νὰ ὑποτιμήσουν τὸ Χριστὸ καὶ ὅτι τὸν κατηγοροῦσαν γιὰ τὴν παράβαση τοῦ Σαββάτου κι ὅτι προσπαθοῦσαν νὰ ξεχαστῆ τὸ θαῦμα. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν τὸν ρώτησαν πὼς βρῆκες τὸ φῶς σου ἀλλὰ πὼς σοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια; Ἐκτοξεύοντας στὸν Κύριον ἀποκλειστικὰ τὴν διαβολὴ ὅτι τάχα ἐργάστηκε τὸ Σάββατο τὸν πηλό. Κι αὐτὸς σὰ νὰ μιλοῦσε σ' ἀνθρώπους πού εἶχαν ἤδη ἀκούσει, δὲν ἀναφέρει οὔτε τ' ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, οὔτε τί τοῦ εἶπε ὁ Κύριος παρὰ μόνο ὅτι «ἔβαλε στὰ μάτια μου πηλό, νίφτηκα καὶ βλέπω». Γιὰτι

ἦταν φυσικὸ ὅτι οἱ Φαρισαῖοι θὰ εἶχαν ἀκούσει πρὸ μπροστὰ κι ἀπὸ κείνους ποὺ εἶχαν ὀδηγήσει τὸν τυφλό, σ' αὐτοὺς καὶ εἶχαν ἴσως διατυπώσει τὴ διαβολὴ κατὰ τοῦ Κυρίου. «Κοιτάξτε τί κάνει τὸ Σάββατο ὁ Ἰησοῦς». Αἰξίζει νὰ προσέξουμε τὸ θάρρος τοῦ τυφλοῦ, πῶς μιλά χωρὶς νὰ ξαφνιασθῆ μὲ τοὺς Φαρισαίους. Αὐτοὶ τὸν ἔφεραν γιὰ νὰ τρομάξῃ καὶ ν' ἀρνηθῆ τὴ θεραπεία του. Κι **αὐτὸς πρὸ δυνατὰ φωνάζει «Βλέπω»**. Μερικοὶ Φαρισαῖοι ἔλεγαν -ὄχι ὅλοι, οἱ πρὸ θρασεῖς- αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ Θεό. Κι ἄλλοι ἔλεγαν πῶς μπορεῖ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος νὰ κάμῃ τέτοια μεγάλα; Βλέπεις ὅτι οἱ **πολλοὶ μαλακώνουν ἀπὸ τὸ θαῦμα**. Εἶναι Φαρισαῖοι κι ἄρχοντες· τοὺς συγκλονίζει ὅμως τὸ θαῦμα καὶ τὸ ὑπερασπίζου. Χωρίστηκαν μεταξὺ τους. Αὐτὴ ἡ διαίρεση πρῶτα γεννήθηκε στὸ λαό. Ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι ἔξαπατᾶ τὸ λαό, καὶ ἄλλοι ὄχι. Τώρα παρουσιάζεται κι ἀνάμεσα στοὺς ἄρχοντες καὶ βλέπομε πολλοὺς Φαρισαίους νὰ χωρίζονται ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ νὰ ὑπερασπίζου τὸ θαῦμα. Μόλο ποὺ χωρίστηκαν ὅμως, **ἡ ἔνστασή τους γιὰ τὸ Χριστὸ ἦταν ἄτονη δὲν εἶχαν βεβαιότητα, ἀμφέβαλλαν μᾶλλον** καὶ διχογνωμοῦσαν. Πῶς μπορεῖ, εἶπαν, ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος νὰ κάμῃ τέτοια; Αὐτὴ δὲν εἶναι μία ἄτονη ἔνσταση; Προσέξτε καὶ τὴν κακότητα ἐκείνων ποὺ ἔκαμαν τὴ διαβολή. Δὲν λένε ὅτι αὐτὸς δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ Θεό, ἐπειδὴ θεραπεύει τὸ Σάββατο, ἀλλὰ ὅτι δὲν κρατεῖ τὸ Σάββατο, προβάλλοντας μὲ σκόπιμη ἀντιστροφή ὄχι τὴν εὐεργεσία ἀλλὰ τὴν παράβαση τῆς ἡμέρας. Προσέξτε καὶ τοῦτο· **οἱ ἄρχοντες εἶναι πρὸ διστακτικοὶ στὸ καλὸ ἀπὸ ὄ,τι τὸ πλῆθος**. Τὸ πλῆθος προηγήθηκε στὴ διχογνωμία καὶ δὲν συμφωνοῦσαν ὅλοι κατὰ τοῦ Χριστοῦ· οἱ ἄρχοντες ἔπαθαν ἀργότερα τὴν ἐπαινετὴ αὐτὴ διαίρεση. Γιατὶ ὑπάρχει καὶ καλὸ σχίμα· ὅπως λέει ὁ Κύριος· «*Ἦρθα νὰ φέρω μαχαίρι στὴ γῆ*», **τὴ διαίρεση ποὺ ὀδηγεῖ στὸ καλὸ ὅπωςδήποτε καὶ τὴν εὐσέβεια**.

Εἶπαν ξανὰ στὸν τυφλό· Σὺ τί ἔχεις νὰ πῆς γιὰ τὸ ὅτι σοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια; Κι αὐτὸς εἶπε, ὅτι εἶναι προφήτης. Δὲν πίστεψαν ὅμως οἱ Ἰουδαῖοι ὅτι ἦταν τυφλὸς καὶ βρῆκε τὸ φῶς του, ὥσπου φώναξαν τοὺς γονεῖς του καὶ τοὺς ρώτησαν· τοῦτος εἶναι ὁ γιός σας ποὺ λέτε ὅτι γεννήθηκε τυφλός; Πῶς τώρα βλέπει; Ποιοὶ ἦσαν αὐτοὶ ποὺ ρώτησαν τὸν τυφλό· σὺ τί ἔχεις νὰ πῆς γι' αὐτό; Ἦσαν ἀπὸ τὴν μερίδα τῶν καλοδιάθετων. Εἶχαν παρατηρήσει, πῶς μπορεῖ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος νὰ κάμῃ τέτοια; Γιὰ νὰ μὴ φανῆ ὅτι συνηγοροῦσαν μάταια, φέρνουν σὰν μάρτυρα τὸν ἴδιο ποὺ εὐεργετήθηκε κι εἶχε νιώσει τὴ δύναμη, γιὰ νὰ ἀποστομώσει τοὺς συκοφάντες. Πρόσεξε πόσα καλόβολα ρωτοῦν. Δὲν τοῦ εἶπαν· Τί ἔχεις νὰ πῆς ἐσὺ γιὰ τὸ ὅτι ἔκαμε τὸν πηλό; Καὶ ὅτι δὲν ἐκράτησε τὸ Σάββατο; Ἀλλὰ ἀναφέρουν τὸ θαῦμα, ὅτι σοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια. Καὶ μόνο δὲν παρακινοῦν· κι αὐτὸν ποὺ θεραπεύτηκε νὰ κάμῃ τὴ συνηγορία ποὺ ἔπρεπε γιὰ τὸ Χριστό. Τοῦ κάνουν ὑπομνήσεις καὶ τὸν ἐρεθίζουν. «*Σοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια*». Σ' εὐεργέτησε, τοῦ λένε, ὥστε χρωστᾶς νὰ μιλήσης γι' αὐτόν. Γι' αὐτὸ κι ὁ τυφλὸς ὁμολογεῖ αὐτὸ ποὺ μπορούσε ὅτι «*Δὲν εἶναι ἁμαρτωλὸς ἀλλὰ ἀπὸ τὸ Θεό*». Εἶναι προφήτης. Κι ἄς λένε ἄλλοι ὅτι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ Θεό, γιὰτὶ δὲν κρατᾶ τὸ Σάββατο. Νόμιζαν ὅτι ὁ Χριστὸς καταπατοῦσε τὸ Σάββατο ἐπειδὴ μὲ τὸ ἕνα δάχτυλο ἄλειψε τὸ πηλό. Αὐτοὶ ποὺ μὲ ὅλο τὸ χέρι τους ἔλυναν τὸ Σάββατο τὰ ζῶα τους γιὰ νὰ τὰ ποτίσουν, νόμιζαν πῶς ἦσαν εὐσεβεῖς. Φωνάζουν λοιπὸν οἱ σκληροὶ

καὶ ἀνυπάκουοι τοὺς γονεῖς, θέλοντας νὰ τοὺς βάλουν σὲ ἀμηχανία κι ἔτσι νὰ τοὺς κάνουν ν' ἀρνηθοῦν τὴν ἀναπηρία τοῦ παιδιοῦ τους. Ἐπειδὴ ἐκεῖνοι δὲν μπόρεσαν νὰ κλείσουν τὸ στόμα ποὺ εὐγνωμονεῖ, φοβερρίζουν τοὺς γονεῖς, περιμένοντας ὅτι ἔτσι θὰ χτυπήσουν τὸ θαῦμα. Τοὺς βάζουν στὴ μέση μὲ πολὺ θυμὸ τοὺς ἐρωτοῦν, καλύτερα, μὲ πολλὴ κακότητα. Δὲν τοὺς εἶπαν «*τοῦτος εἶναι ὁ γιός σας ποὺ ἦταν τυφλός;*» ἀλλὰ «*αὐτὸς ποὺ σεῖς λέγατε*». Μόνο ποὺ δὲν εἶπαν, αὐτὸς ποὺ σεῖς τὸν κάνατε τυφλό, καὶ διαλαλήσατε τὸ λόγο παντοῦ, διαδίδοντας πλαστὰ καὶ ψεύτικα πράγματα. Ὡ μισοὶ Φαρισαῖοι! Ποιὸς πατέρας μποροῦσε νὰ πῆ τέτοια ψέματα γιὰ τὸ παιδί του; Μὲ τὰ δύο τοῦτα τοὺς στενοχωροῦν καὶ τοὺς πιέζουν, ν' ἀρνηθοῦν τὸ γιό τους μὲ τὴ φράση «*αὐτὸς ποὺ σεῖς λέγατε*» καὶ μὲ τὴν ἄλλη «*πῶς λοιπὸν τώρα βλέπει*». Βλέπεις ὅτι σὰν ἀπόδειξη, τῆς πρώτης ψευτιᾶς τους, ὅτι τὸ παιδί εἶναι τυφλό, προσκομίζουν τὸ γεγονὸς ὅτι ἔπειτα αὐτὸς βλέπει. Ἡ τοῦτο εἶναι ψέμα, ὅτι τώρα βλέπει, ἢ ἐκεῖνο, ὅτι ἦταν τυφλός. Ὅμως τὸ πρῶτο εἶναι ἀληθινὸ, γιὰτὶ βλέπει· εἶναι ψέμα ἐπομένως αὐτὸ ποὺ διαδώσατε, ὅτι ἦταν πρῶτα τυφλός.

Τοῦ ἀπάντησαν οἱ γονεῖς του· Ξέρομε ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ γιός μας καὶ ὅτι γεννήθηκε τυφλός, πῶς ὅμως τώρα βλέπει, δὲν ξέρομε, οὔτε ξέρομε ποιὸς τοῦ ἀνοιξε τὰ μάτια. Ὁ ἴδιος εἶναι ἀρκετὰ μεγάλος καὶ ρωτήστε τον. Ἄς μιλήσῃ ὁ ἴδιος γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Αὐτὰ εἶπαν οἱ γονεῖς του γιὰτὶ φοβοῦνταν τοὺς Ἰουδαίους. Γιὰτὶ εἶχαν ἤδη συμφωνήσῃ οἱ Ἰουδαῖοι, ἂν κάποιος ὁμολογήσῃ ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ Χριστὸς νὰ γίνῃ ἀποσυνάγωγος. Γι' αὐτὸ οἱ γονεῖς του εἶπαν· Ὁ ἴδιος εἶναι ἀρκετὰ μεγάλος καὶ ρωτήστε τον. Τρεῖς ἐρωτήσεις ἀπηύθυναν οἱ Φαρισαῖοι στοὺς γονεῖς τοῦ τυφλοῦ, ἂν ἦταν γιός τους, ἂν γεννήθηκε τυφλός καὶ πῶς βρήκε τὸ φῶς του. Κι ἐκεῖνοι ἀπαντοῦν στὰ δύο ὅτι εἶναι γιός τους κι ὅτι γεννήθηκε τυφλός. Δὲν προσθέτουν καὶ τὸν τρόπο τῆς θεραπείας, γιὰτὶ δὲν τὸν ξέρουν. Καὶ τοῦτο ὅμως γίνεται γιὰ νὰ ὁμολογηθῇ πιὸ βέβαια ἢ ἀλήθεια. Μαρτυρεῖ γι' αὐτὸ ὁ ἴδιος ποὺ δέχτηκε τὴν εὐεργεσία καὶ εἶναι καὶ πιὸ ἀξιόπιστος. Τὸ λένε κι οἱ γονεῖς του. Εἶναι ἀρκετὰ μεγάλος ὁ ἴδιος. Μήπως εἶναι νήπιος ἢ ἀνώριμος, ὥστε νὰ μὴν καταλαβαίνει πῶς ἔχει θεραπευτῆ; Τέτοια εἶπαν οἱ γονεῖς του, ἐπειδὴ φοβοῦνταν τοὺς Φαρισαῖους. Τόσο ἀνώριμοι ἦσαν ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὸ παιδί χειρότεροι. Αὐτὸς στέκεται μάρτυρας τῆς ἀλήθειας ἀτρόμητος. Ἔτσι **δέχτηκε φῶς καὶ στὰ μάτια τῆς ψυχῆς.**

Φώναξαν γιὰ δευτέρη φορὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἦταν τυφλός καὶ τοῦ εἶπαν· Δόξασε τὸ Θεό. Ἐμεῖς γνωρίζουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ἀμαρτωλός. Ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε· Ἄν εἶναι ἀμαρτωλός δὲν γνωρίζω. Ἐνα γνωρίζω ὅτι βλέπω ἐνῶ ἡμουν τυφλός. Τοῦ ξαναεἶπαν· τί σοῦ ἔκανε; πῶς σοῦ ἀνοιξε τὰ μάτια; Τοὺς ἀπάντησε· Σὰς τὸ εἶπα κιόλας καὶ δὲν τὸ ἀκούσατε· γιὰτὶ θέλετε νὰ τὸ ἀκούσετε πάλι; Μήπως θέλετε νὰ γίνετε καὶ σεῖς μαθηταί του; Τὸν μάλλωσαν καὶ τοῦ εἶπαν· Σὺ εἶσαι μαθητῆς ἐκείνου· ἐμεῖς εἴμαστε μαθηταὶ τοῦ Μωυσῆ. Ἐμεῖς ξέρομε ὅτι ὁ Θεὸς μίλησε στὸ Μωυσῆ, αὐτὸς δὲν ξέρομε ἀπὸ ποῦ εἶναι. Ἐπειδὴ οἱ γονεῖς ὑπέδειξαν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐρωτηθῇ ὁ γιός τους αὐτὸ κάνουν οἱ κακόβουλοι· τὸν φέρνουν λοιπὸν ὄχι γιὰ νὰ τὸν ρωτήσουν ἀλλὰ γιὰ νὰ τὸν ὑποβάλουν, ὥστε νὰ κατηγορήσῃ τὸν θεραπευτῆ του. **Γιὰτὶ ἐκεῖνο**

τὸ «δόξασε τὸ Θεό» αὐτὸ σημαίνει. Ὁμολόγησε ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν μοῦ ἔκανε τίποτε (αὐτὸ δόξα Θεοῦ· νὰ μὴ μαρτυρηθῆ κανένα καλὸ γιὰ τὸν Ἰησοῦ). Ἐμεῖς γνωρίζουμε ὅτι εἶναι ἀμαρτωλός, πῶς λοιπὸν δὲν τὸν ἐξετάζετε ὅταν σᾶς προκαλοῦσε λέγοντας, ποιὸς ἀπὸ σᾶς μὲ ἐξετάζει γιὰ ἀμαρτία; Κι ὁ τυφλὸς λέει· ἂν εἶναι ἀμαρτωλὸς δὲν τὸ γνωρίζω, δηλαδὴ δὲν τὸ ἐξετάζω τώρα οὔτε ἔχω γνώμη. Γνωρίζω ὅμως φανερά ὅτι ἔκαμε σὲ μένα θαῦμα. Ἄς ἐξετάση καθέννας τὴν πραγματικότητα κι ἄς ρίξη τὴν ψῆφο του. Κι ἔπειτα πάλι τὸν ρωτοῦσαν «τί σοῦ ἔκανε» θέλοντας νὰ κατηγορήσουν τὸ Σωτῆρα, ἐπειδὴ ἄλειψε τὸν πηλὸ. Κατάλαβε ὁ ἄνθρωπος ὅτι ρωτοῦσαν ὄχι γιὰ νὰ μάθουν ἀλλὰ γιὰ νὰ κατηγορήσουν καὶ τοὺς ἀπαντοῦσε πὺρ προκλητικά. **«Μήτε νὰ σᾶς μιλήσω πὰ δὲν σᾶς ἔχω ἄξιους. Πολλὲς φορὲς σᾶς εἶπα καὶ δὲν προσέξατε».** Καὶ προσθέτει αὐτὸ πὺρ περισσότερο μπορεῖ νὰ τοὺς ἐρεθίσῃ· **Μήπως θέλετε νὰ γίνετε καὶ σεῖς μαθηταὶ του; Φανερώνει ὅτι αὐτὸς θέλει νὰ εἶναι μαθητῆς του.** Τοὺς περιπαίζει καὶ τοὺς διακωμωδεῖ -ἥρεμα μιλῶντας- αὐτὸς πὺρ διαθέτει φρόνημα θαρραλέο καὶ ἄφοβο, πὺρ δὲν δειλιάζει γιὰ τὴν μανία τους. Ἐκεῖνοι τοῦ λένε ὑβριστικά· Σὺ εἶσαι μαθητῆς ἐκείνου· ἐμεῖς εἴμαστε μαθηταὶ τοῦ Μωυσῆ. Σ' αὐτὸ **ψεύδονται φανερά. Ἄν ἦσαν μαθηταὶ τοῦ Μωυσῆ θὰ ἦσαν καὶ τοῦ Χριστοῦ.** Ὅπως τοὺς ἔλεγε ὁ ἴδιος. **«Ἄν πιστεύατε στὸ Μωυσῆ, θὰ πιστεύατε καὶ σ' ἐμένα»** καὶ δὲν εἶπαν ὅτι **«ἐμεῖς ἀκούσαμε»** ἀλλὰ **«ἐμεῖς γνωρίζουμε»** ὅτι ὁ Θεὸς μίλησε στὸ Μωυσῆ. Μολονότι οἱ πρόγονοί τους τοὺς ἄφησαν παράδοση, αὐτοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχουν ἀκριβῆ γνώση γι' αὐτὰ πὺρ παρέλαβαν μὲ τὴν ἀκοή. Ἐνῶ αὐτὸν πὺρ ἔβλεπαν μὲ τὰ μάτια τους νὰ θαυματοουργῆ καὶ τὸν ἄκουαν νὰ λέγῃ θεῖους λόγους καὶ οὐράνιους, αὐτὸν τὸν ἀποκαλοῦσαν πλάνο. **Βλέπετε ἀνοησία πὺρ προκαλεῖ ἢ κακία;**

Τοὺς ἀπάντησε ὁ ἄνθρωπος· Σ' αὐτὸ ὑπάρχει ἢ ἀπορία· ὅτι σεῖς δὲν ξέρετε ἀπὸ ποῦ ἔρχεται καὶ μοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια καὶ γνωρίζουμε ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀλλὰ ἂν εἶναι κανέννας θεοφοβούμενος καὶ κάνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν ἀκούει. Ὡς τώρα ποτὲ δὲν ἔχει ἀκουσθῆ ὅτι ἄνοιξε κάποιος τὰ μάτια ἐνὸς γεννημένου τυφλοῦ. Ἄν αὐτὸς δὲν ἦταν ἀπὸ τὸ Θεὸ δὲ θὰ κατόρθωνε τίποτα. Σεῖς, τοὺς λέει, Ἰουδαῖοι, ἀποκρούετε ἐκεῖνον πὺρ μὲ θεράπευσε, γιὰτὶ τάχα δὲν ξέρετε ἀπὸ ποῦ εἶναι. Κι ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι γι' αὐτὸ εἶναι πὺρ θαυμαστός. Γιὰτὶ κάποιος πὺρ δὲν εἶναι ἀπὸ σᾶς τοὺς ἐπίσημους, οὔτε ἀπὸ τοὺς δοξασμένους, κατορθώνει τόσο μεγάλα. Εἶναι λοιπὸν ἀπ' ὅλα φανερό, ὅτι προέρχεται ἀπὸ μιὰ ἀνώτερη δύναμη, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ καμμιά ἀνθρώπινη βοήθεια. Ἐπειτα ἐπειδὴ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν πεῖ **«πῶς μπορεῖ ἀμαρτωλὸς ἄνθρωπος νὰ κάνῃ τέτοια θαύματα;»** παίρνει καὶ αὐτῶν τὴ σκέψη καὶ τοὺς ὑπενθυμίζει τὰ ἴδια τὰ λόγια τους. Γνωρίζουμε ὅλοι, τοὺς λέει, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει ἀμαρτωλοὺς ἀλλὰ ἂν εἶναι κανέννας θεοσεβούμενος καὶ κάνῃ τὸ θέλημά του, αὐτὸν ἀκούει. Πρόσεξε πῶς μ' αὐτὰ ὄχι μόνο ἀπάλλαξε τὸν Κύριο ἀπὸ ἀμαρτίες ἀλλὰ τὸν παρουσιάζει ἀκόμα πῶς ἀρέσει πάρα πολὺ στὸ Θεὸ κι ὅτι κάνει πάντα τὸ θέλημά του. Ἀλλὰ ἂν εἶναι κάποιος θεοσεβούμενος καὶ κάνῃ τὸ θέλημά του. Κι ἐπειδὴ καταλάβαινε ὅτι αὐτοὶ ἤθελαν νὰ συσκιασούν τὸ θαῦμα, γεμᾶτος ἀπὸ σύνεση πολλή, διαλαλεῖ τὴν εὐεργεσία. **«Ἄν δὲν ἦταν ἀπὸ τὸ Θεό»,** δὲ θὰ

πραγματοποιούσε τέτοιο θαύμα. Όπως κανείς ως τώρα. Άνοιξαν ίσως μάτια τυφλού, όχι όμως χαλασμένα έκ γενετής αλλά από ένα πάθημα. Το παράξενο είναι αυτό που έγινε τώρα. Είναι ολοφάνερο λοιπόν ότι αυτός που έκανε τέτοιο θαύμα είναι ανώτερος από άνθρωπο. Αλλά μερικοί προβάλλουν την ψυχρή και σοφιστική άπορία τους: «πώς είπε ότι δεν ακούει τους άμαρτωλούς αφού όταν προσεύχονται να τους συγχωρεθούν οί άμαρτίες τους ακούει, έπειδή είναι φιλόανθρωπος. **Τί σημαίνει λοιπόν αυτό που λέει έδω ότι ο Θεός δεν ακούει τους άμαρταλωλούς;** θά έπρεπε σ' αυτό να μη δώσωμε καμμιά άπόκριση. Όμως πρέπει να λεχτή ότι το «*ο Θεός δεν ακούει τους άμαρτωλούς*» **σημαίνει ότι ο Θεός δεν παραχωρεί στους άμαρτωλούς να πραγματοποιούν θαύματα. Γιατί το Πνεύμα του Θεού δεν εισέρχεται σε σώμα καταχρεωμένο από άμαρτίες. Όταν όμως ζητούν την άφεση των άμαρτιών τους άληθινά και με την καρδιά τους, τους ακούει όχι σαν άμαρτωλούς αλλά σαν ανθρώπους που μετανοούν**. Εύλογα λοιπόν έχει λεχθή ότι ο Θεός δεν ακούει τους άμαρτωλούς. Γιατί δεν δίνει στους άμαρτωλούς μήτε τη χάρη των θαυμάτων. Πώς βέβαια εκείνους που και να ζητήσουν κάτι τέτοιο τους μισεϊ, γιατί θέλουν να οικειοποιηθούν πράγματα που καθόλου δεν τους ανήκουν, αυτούς όταν ζητούν άφεση όχι σαν άμαρτωλοί αλλά σαν μετανοημένοι τους ακούει; Πρόσεξε ότι είπε «*όταν είναι θεοφοβούμενοι*» και πρόσθεσε «*και κάνουν το θέλημά του*». **Υπάρχουν πολλοί θεοφοβούμενοι που δεν κάνουν όμως το θέλημά του. Πρέπει όμως να υπάρχουν και τα δύο και ο φόβος του Θεού και ή έκτέλεση του θελήματός του, δηλαδή και ή πίστη και τα έργα**, ή, όπως λέει ο Παύλος, **πίστη και άγαθή συνείδηση**. Γενικώτερα ή θεωρία και ή πράξη. Τότε είναι ζωντανή ή πίστη, όταν συνοδεύεται κι από θεάρεστα έργα, τα όποια φέρνουν την άγαθή συνείδηση όπως τα πονηρά έργα την πονηρή συνείδηση. Και τα έργα πάλι τότε είναι ζωντανά, όταν τα θερμαίνει ή πίστη. Χωρισμένα μεταξύ τους είναι νεκρά. Όπως έχει λεχθή «*πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή*» και τα έργα χωρίς την πίστη. Πρόσεξε πως ή **αλήθεια δίδει τη δύναμη στον άσήματνο ζητιάνο να μιλά με θάρρος**, να έλέγχη αυτούς που οί Ίουδαϊοί θεωρούσαν μεγάλους και έκτιμούσαν. **Τόσο μεγάλη είναι ή δύναμή της καθώς και του ψεύδους ο δισταγμός και ή δειλία**.

Του άπάντησαν και του είπαν· Έσθ γεννήθηκες ολόκληρος μέσα στην άμαρτία και θέλεις να διδάξης έμάς; Τον πέταξαν έξω από τη συναγωγή. Έμαθε ο Ίησους ότι τον έβγαλαν έξω· τον ηύρε και του είπε. Σὺ πιστεύεις στο Γιό του Θεού; Άποκριθηκε εκείνος. Ποιός είναι, Κύριε, για να πιστέψω σ' αυτόν; Ο Ίησους του είπε, τον έχεις δεϊ κι αυτός που μιλά μαζί σου, εκείνος είναι. Πιστεύω Κύριε, είπε αυτός, κι έπесе στα πόδια του. Ώσπου περίμεναν ότι ο άνθρωπος θα μιλούσε όπως ήθελαν, τον καλούσαν και τον ρωτούσαν και μάλιστα όχι μιá φορά μόνο. Όταν όμως διαπίστωσαν από τις άπαντήσεις του ότι δεν συμεριζόταν τη γνώμη τους αλλά προτιμούσε την αλήθεια, τον έξευτελίζουν πρώτα ότι γεννήθηκε μέσα στην άμαρτία. Προβάλλουν άνόητα την τύφλωσή του και νομίζουν ότι πριν από τη γέννησή του καταδικάστηκε να γεννηθή τυφλός. Είναι ολότελα παράλογο. Κι' έπειτα τον βγάζουν

ἔξω ἀπὸ τὸ ναό, κήρυκα τῆς ἀλήθειας οἱ γιοὶ τοῦ ψεύδους. Προσέξτε τὸ κέρδος. **Τὸν βγάζουν ἀπὸ τὸ ναὸ καὶ τὸν βρίσκει ἀμέσως ὁ Κύριος τοῦ ναοῦ. Τὸν ἀτίμασαν γιὰ τὴν ἰδέα ποὺ εἶχε τὸ Χριστὸ καὶ τιμήθηκε μὲ πλήρη ἐπίγνωση τοῦ Γιοῦ τοῦ Θεοῦ.** Τὸν βρῆκε ὁ Ἰησοῦς σὰ νὰ πῆγε ἐπίτηδες γι' αὐτό, **γιὰ νὰ τὸν παρηγορήσῃ**, ὅπως ἓνας ἀγνοοθέτης δέχεται τὸν ἀθλητὴ πού πολὺ κοπίασε καὶ στεφανώθηκε, καὶ τὶ τοῦ λέει; *«Πιστεύεις στὸ Γιὸ τοῦ Θεοῦ;»* **Γιατὶ τὸ ρωτᾷ αὐτό; Ὑστερ' ἀπὸ τόση ἀπολογία πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ τόσοις λόγους ρωτᾷ ἂν πιστεύῃ;** Δὲν τὸ κάνει αὐτὸ ἐπειδὴ δὲν ξέρει, ἀλλὰ **θέλει νὰ γνωρίσῃ τὸν ἑαυτὸ του στὸν τυφλό.** Δὲν τὸν εἶχε δεῖ καθόλου μετὰ τὴν θεραπεία. Πῶς μπορούσε, ἀφοῦ τὸν τραβοῦσαν ἀπὸ δῶ κι ἀπὸ κεῖ τὰ πάγκακα σκυλιὰ τῶν Ἰουδαίων. Γι' αὐτὸ τὸν ρωτᾷ τώρα, ὥστε νὰ ρωτήσῃ κι ἐκεῖνος ποιὸς εἶναι ὁ γιὸς τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τοῦ παρουσιάσῃ ἔπειτα τὸν ἑαυτὸ του. Συνάμα τοῦ δείχνει ὅτι δίνει μεγάλη ἀξία στὴν πίστη του, σὰ νὰ λήθῃ τέτοια. Μὲ ὕβρισε τόσοσ κόσμος, ἀλλὰ δὲν τοὺς ὑπολογίζω καθόλου· ἓνα μ' ἐνδιαφέρει, ἡ πίστη. Κι ἐκεῖνος ρωτᾷ *«ποιὸς εἶναι, Κύριε ὁ Γιὸς τοῦ Θεοῦ;»* Ὁ λόγος του βγήκε ἀπὸ τὸν πόθο τῆς ψυχῆς του. Καὶ ἡ ἀπάντησις· Τὸν εἶδες κι αὐτὸς ποὺ μιλάει μαζί σου, ἐκεῖνος εἶναι. Δὲν τοῦ εἶπε. Ἐγὼ εἶμαι ποὺ σὲ θεράπευσα, αὐτὸς ποὺ σοῦ εἶπε πῆγαινε, νίψου. Τοῦ μίλησε πρῶτα συγκεκαλυμμένα κι ἀόριστα. Τὸν ἔχεις δεῖ τοῦ εἶπε κι ὕστερα πὶὸ φανερά· Αὐτὸς ποὺ μιλάει μαζί σου, ἐκεῖνος εἶναι. Φαίνεται ὅτι **ὁ Κύριος εἶπε ἐπίτηδες τὸν ἔχεις δεῖ**, γιὰ νὰ τὸν κἀνῃ ὅπωςδήποτε νὰ θυμηθῇ τὴν θεραπεία κι ὅτι ἔλαβε ἀπ' αὐτὸν τὴν ἰκανότητα νὰ βλέπῃ. Καὶ ὅπως πιστεύει εὐθὺς ὁ ἄνθρωπος, δείχνει εὐθὺς ἔμπρακτα τὴν θερμὴν κι ἀληθινὴν πίστη του, προσκυνῶντας καὶ **ἐπιβεβαιώνοντας τὸ λόγο μὲ τὸ ἔργο** καὶ δοξάζοντάς τον σὰν Θεό. Γιατὶ ἔχει καθιερωθῆ μόνον στὸ Θεὸ ν' ἀποδίδεται προσκύνησις.

Ὑποθέσετε τώρα ὅτι τὸ θαῦμα τοῦτο πραγματοποιήθηκε μεταφορικά. Ἀφότου καταδικαστήκαμε σὲ θάνατο κι ἀποφασίστηκε νὰ μεγαλῶνωμε μέσα στοὺς πόνους, κάτι σὰν πηχτὸ νέφος καὶ δεμάτινο ροῦχο, ὅπως λένε τὰ ἱερὰ Λόγια ἀπλώθηκε στὰ πνευματικά μας μάτια. Ἔτσι τυφλὸς ἦταν εἴτε κάθε ἄνθρωπος ἐκ γενετῆς, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ ὅτι ἦταν ὑποκείμενος σὲ γένεση, μὲ τὴν ὁποία ἦταν συνδεδεμένη ἡ φθορὰ, εἴτε καὶ τὰ πλήθη τῶν ἐθνικῶν. Κι αὐτοὶ ἐκ γενετῆς τυφλοὶ ἦσαν, ὅπως οἱ Ἕλληνες. Ἐπειδὴ θεοποίησαν ὅσα ἦταν ὑποκείμενα στὴ γένεση καὶ στὴ φθορὰ, τυφλώθηκαν σύμφωνα μὲ τὴν ῥῆσιν *«Σκοτίσθηκε ἡ ἀσύνητη καρδιά τους»*. Τέτοιοι ἦσαν κι οἱ μάγοι τῶν Περσῶν ποὺ δαπάνησαν τὴν ζωὴ τους σὲ φλυαρίες γιὰ τὴν γένεση καὶ τὰ γενέθλια. Αὐτὸν λοιπὸν τὸν τυφλό, σὰν ἐκπρόσωπο ἢ τοῦ ἀνθρώπου γενικά ἢ τοῦ ἐθνικοῦ ἀνθρώπου –εἶδε ὁ Ἰησοῦς. **Ἐπειδὴ ἐκεῖνος δὲν μπορούσε νὰ δῆ τὸ Δημιουργὸ μᾶς ἐπισκέφτηκε ὁ ἴδιος ἀπὸ εὐσπλαχνία**, σὰν ἀνατολὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ. Καὶ πῶς τὸν εἶδε; Περνῶντας, ὄχι μένοντας δηλ. στὸν οὐρανὸ ἀλλὰ ἀφοῦ κατέβηκε ἀδειάζοντας ἀπὸ θεϊκὸ μεγαλεῖο κι ἀφοῦ, κατὰ τὸν Προφήτη ἔσκυψε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ κι εἶδε τοὺς ἐθνικούς, δὲν εἶχε δηλ. ἔρθει σ' αὐτοὺς πὶὸ μπροστά. Ἦρθε γιὰ τὰ χαμένα πρόβατα τῆς μάντρας τοῦ Ἰσραήλ. Ὑστερα σὰν παρέκκλιση ἀπὸ τὸ δρόμο του ἐπισκέφτηκε τὸ λαὸ ποὺ καθόταν στὸ σκοτάδι τῆς ὀλικῆς ἀγνοίας. Καὶ πῶς

θεραπεύει την τύφλωση; Φτύνοντας στη γῆ και κάνοντας πηλό. Ὅποιος δηλαδή πιστέψει, ὅτι σὰ σταγόνα βροχῆς πού πέφτει στη γῆ, κατέβηκε στην ἀγνή Παρθένο ὁ Λόγος, αὐτὸς θ' ἀλείψει τὰ πνευματικὰ μάτια μὲ τὸν πηλὸ ἀπὸ τὸ φτύμα καὶ τὴ γῆ, δηλαδή **μὲ ἓνα Χριστὸ πὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ θεία οὐσία, σύμβολό της τὸ φτύμα, καὶ τὴν ἀνθρώπινη, πὸ τὴ συμβολίζει ἡ γῆ, ἀπ'τὴν ὁποία προέρχεται τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.** Ἄραγε θὰ σταματήση τὴ θεραπεία ὡς τὸ σημεῖο πὸ θὰ πιστέψει κανεὶς; **Ὅχι βέβαια ἀλλὰ πρέπει νὰ πάη καὶ στὸ Σιλωὰμ, τὴν πηγὴ τοῦ Βαπτίσματος καὶ νὰ βαπτιστῆ στ' ὄνομα τοῦ ἀπεσταλμένου δηλαδή τοῦ Χριστοῦ.** Γιατὶ ὅσοι βαπτιστήκαμε πνευματικὰ, βαπτιστήκαμε στ' ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. **Κι ἀφοῦ βαπτιστῆ καθέννας θὰ πέση καὶ σὲ πειρασμοὺς.** Θὰ τὸν ὀδηγήσουν ἴσως δὲ βασιλιάδες κι ἄρχοντες, ἐξ αἰτίας τοῦ Χριστοῦ πὸ τὸν ἐθεράπευσε. **Πρέπει λοιπὸν νὰ εἴμασθε σταθεροὶ καὶ νὰ στεκώμασθε ἀκλόνητα στὴν ὁμολογία μας, νὰ μὴ μᾶς ὀδηγῆ ὁ φόβος στὴν ἄρνηση ἀλλὰ νὰ γίνωμε, ἂν χρειαστῆ ἀποδιωγμένοι κι ἀποσυγάγωγοι** κατὰ τὸ λόγο «*θὰ σᾶς μισήσουν ὅλοι γιὰ τὸνομά του καὶ θὰ σᾶς κάνουν ἀποσυνάγωγους*». Κι ἂν βγάλουν ἔξω οἱ ἄνθρωποι αὐτὸν πὸ θὰ ὁμολογήση, μισῶντας τον **ἐξ αἰτίας τῆς ἀληθείας** καὶ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἀκριβὰ τους, τὸν πλοῦτο καὶ τὴν δόξα, θὰ τὸν εὔρη ὁ Ἰησοῦς καὶ πῶς πολὺ ἀπ' ὅ,τι τὸν ἀτίμησαν οἱ ἐχθροὶ του, θὰ τὸν τιμῆσῃ ὁ Χριστὸς μὲ βαθύτερη ἐπίγνωση καὶ καθαρώτερη πίστη. Θὰ προσκυνήσῃ τότε περισσότερο τὸ Χριστό, πὸ φαίνεται σὰν ἄνθρωπος, εἶναι ὅμως καὶ γιὸς τοῦ Θεοῦ. Γιατὶ δὲν εἶναι διαφορετικὸς ὁ Γιὸς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸ Γιὸ τῆς Μαρίας, αὐτὴ εἶναι ἡ ἀσέβεια τοῦ Νεστορίου, ἀλλὰ **ἓνας κι ὁ ἴδιος ὁ Γιὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ἀνθρώπου.** Πρόσεξε πῶς ὁ Κύριος, ὅταν ὁ τυφλὸς ρώτησε· ποιὸς εἶναι ὁ Γιὸς τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ πιστέψω σ' αὐτόν, του ἀπάντησε· Καὶ τὸν ἔχεις δεῖ καὶ αὐτὸς πὸ σοῦ μιᾶ ἐκεῖνος εἶναι. Ποιὸς ὅμως μιλοῦσε; Ὅχι αὐτὸς πὸ γέννησε ἡ Μαρία; Ὁ ἴδιος ἦταν ὁ Γιὸς τοῦ Θεοῦ, διαφορὰ δὲν ὑπάρχει. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἁγία Μαρία εἶναι κυριολεκτικὰ Θεοτόκος, ἀφοῦ γέννησε κατὰ σάρκα Γιὸ τοῦ Θεοῦ, πὸ εἶναι **ἀδιαίρετος καὶ ἓνας, ἂν καὶ διπλός, καὶ εἶναι ὁ Κύριος ὁ Χριστός.**

Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε. Ἐγὼ ἦρθα στὸν κόσμον τοῦτο γιὰ νὰ γίνῃ ξεχώρισμα, ὡστε αὐτοὶ πὸ δὲ βλέπουν νὰ δοῦν κι αὐτοὶ πὸ βλέπουν νὰ γίνουν τυφλοὶ. Τ' ἄκουσαν αὐτὰ μερικοὶ Φαρισαῖοι, πὸ ἦσαν μαζί του καὶ τοῦ εἶπαν μήπως εἴμαστε καὶ μεῖς τυφλοὶ; Κι ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Ἄν ἦσαστε τυφλοὶ δὲ θὰ εἶχατε ἁμαρτία. Τώρα ὅμως ἰσχυρίζοντες ὅτι βλέπετε· ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει. Ἐπειδὴ εἶδε ὁ Κύριος ὅτι οἱ Φαρισαῖοι πῶς πολὺ ζημιώθηκαν ἀπὸ τὸ θαῦμα καὶ δὲν ὠφελήθηκαν καὶ γι' αὐτὸ τοὺς ἄξιζε μεγαλύτερη καταδίκη, παρατηρεῖ ὅτι «*ὅπως φαίνεται κι ὅπως καταντοῦν τὰ πράγματα*» ἐγὼ ἦρθα γιὰ ξεχώρισα, ἀντὶ νὰ πῆ γιὰ μεγαλύτερη τιμωρία καὶ καταδίκη, **γιὰ νὰ βλέπουν αὐτοὶ πὸ δὲν βλέπουν κι αὐτοὶ πὸ βλέπουν -οἱ Φαρισαῖοι- νὰ γίνουν τυφλοὶ, στὰ μάτια τῆς ψυχῆς.** Γιατὶ αὐτὸς πὸ ἀπὸ τὴ γέννησή του δὲν ἔβλεπε τώρα βλέπει καὶ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ. Ἐνῶ αὐτοὶ πὸ νομίζουν ὅτι βλέπουν, ἔπαθαν τύφλωση τοῦ νοῦ. **Δυὸ ἀναβλέψεις ἀναφέρει ἐδῶ καὶ δυὸ τυφλότητες.** Οἱ Φαρισαῖοι ὅμως πὸ στέκουν μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα πάντα

μπροστά στα αισθητά, έπειδή νόμισαν ότι μιλούσε για άναπηρία της αίσθησεως, ρωτούν μήπως είμαστε και μεεις τυφλοί; Τη σωματική μόνο τύφλωση υπολόγιζαν. Ο Κύριος θέλοντας να τους δείξει ότι είναι **καλύτερο να είναι τυφλοί στο σώμα παρά άπιστοι** τους λέει· αν ήσατε τυφλοί, δε θα είχατε άμαρτία. Αν είχατε πάθε άναπηρία από φυσικό λόγο, θα δινόταν κάποια συγγνώμη για τη νόσο της άπιστίας. Τώρα όμως που λέτε ότι βλέπετε και μάλιστα που γίνεται αυτόπτες του θαύματος με τον τυφλό, άφου έξακολουθήτε να έχετε άκόμα τη νόσο της άπιστίας, **δε είστε άξιοι για συγγνώμη**. Η άμαρτία σας έμεινε ανεξάλειπτη και θα τιμωρηθήτε περισσότερο, έπειδή δεν όδηγεΐσθε στην πίστη ύστερα από τόσα θαύματα που βλέπετε. Ίσως μπορούσε κι έτσι να έννοήση κανένας τη φράση «*αν ήσατε τυφλοί δε θα είχατε άμαρτία*». Σεΐς με ρωτάτε τους λέει για σωματική τύφλωση, έπειδή αυτήν μόνο ντρέπεσθε. Έγω όμως έννοω την ψυχική σας τύφλωση. Αν ήσατε τυφλοί, δηλαδή δεν γνωρίζετε τις Γραφές, δε θα είχατε τόσο μεγάλη άμαρτία, άφου θα άμαρτάνατε χωρίς να ξέρετε. Τώρα όμως λέτε ότι βλέπετε και προβάλλετε τους έαυτους σας σαν φρόνιμους και νομομαθεΐς· ώστε **αυτοκατδικάζεστε και ή άμαρτία σας είναι μεγαλύτερη γιατί άμαρτάνετε ένω γνωρίζετε**.

(Μητροπολίτου Τρίκκης και Σταγών Διονυσίου, "Πατερικόν Κυριακοδρόμιον", Τόμος Δεύτερος, Αθήναι 1969)

(Πηγή ηλ. κειμένου: anavaseis.blogspot.com)